

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 22. Status Religionis Catholicæ in Sinarum Imperio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

„finceritati potius tribuas, quæ cele- Sæc. XVIII.
 „berrimo nomini tuo consultum velit, A. C. 1732.
 „rogo atque obsecro; quem in finem
 „si in ea pacata animi tranquillitate
 „es (esse vero & religiosum tuum insti-
 „tutum, & amor literarum, suadet)
 „qua sincerum veteris amici consilium
 „admittere sine offensione possis, hoc
 „paucis habe: Nihil humani a te alie-
 „num puta; factum dole, & quantum
 „potes, oblivioni atque silentio com-
 „menda; sin minus, me tamen, ut so-
 „lebas, amare perge, & ab hac con-
 „troversia, cui vacare nec tempus
 „nec voluntas permittit, immunem
 „serva. Vale, & Clarissimo Fratri
 „tuo, R. P. Hieronymo, plurimam fa-
 „lutem meo nomine impertire. Vale
 „iterum, & sincere te diligentem sal-
 „tem ama.,,

§. XXII.

*Status Religionis Catholicæ in Im-
perio Sinarum.*

Hoc item anno Catholicæ Religioni
 in Imperio Sinensi aura non nihil
 benignior adspirare videbatur; novus
 enim Imperator Yong - Tching seu
 Juntschius a tormentis & cruciatibus,
 quibus Viros Apostolicos, ceterosque
 Christiani nominis affectas vario mortis
 genere

Sæc. XVIII. genere afflixerat, sibi aliquamdiu te-
 A. C. 1732. perabat, vel quod Catholici cruo-
 fatur esset, vel quod suam immanita-
 tem luculento (ut creditum est) sup-
 plicio a Divina Nemese punitam sent-
 ret; anno enim priori die trigesimo
 Novembris Urbs Peckinensis tam hor-
 rendis terræ motibus contremuit, ut
 minus uno momento plusquam sex-
 centæ bis mille domus & ædificia cor-
 ruerent, in agris tecta prosternerentur
 & moveri crederentur omnia: S-
 pulsi fuere sub murorum ruinis plu-
 quam quingenta incolarum millia
 Horum infaustam sortem misertus Im-
 perator periculo quidem defunctis
 omnium tamen rerum inopia præ-
 liberali stipendio consolatus est. Mi-
 sionarios quoque Peckini agentes, qui
 antea recusabat, ad alloquium benignè
 admisit, eisque ad restaurandas ru-
 rum Ecclesiarum ruinas mille Talen-
 erogavit. Paulopost ad calamitatis
 augmentum accessere aquarum eluvio-
 nes, quarum violentia, quod terræ
 concussiones intactum reliquerant, au-
 forbebat, adeo, ut fames, morbique
 rursus multa hominum millia depa-
 rent. Irato demum Numine factum
 ut Principes Imperatori vectigales
 obedientia deficerent, atque inter eos
 præcipue Caldanus Occidentalium

Tartarorum Rex excusso jugo acerri-
 mum Sinis bellum inferret, in variis
 pugnis semper gravis & insolens victor;
 cum enim Sinarum & Tartarorum
 Orientalium exercitus potissimam par-
 tem Itupris infectus, & castra ferme
 tota lue venerea essent infecta, facili
 negotio eos hostis grandibus attrivit
 cladibus, & obvia quæque strage, san-
 guine, vastatione, flammaque miscuit.
 Nec tamen adhuc iterato hoc Dei vin-
 dicis flagello obduratus Sinici Pharaonis
 animus frangebatur; Mandarinum
 enim acerrimi Religionis Catholicæ
 Ofores, mirisque artibus ad nocendum
 promptissimi, Imperatoris animum a-
 lias ad Christianorum persecutionem
 propensum eo solertius in Viros Apo-
 stolicos concitabant, quo magis ini-
 quo animo liberalitatem nuper ipsis
 impensam ferrent, Calumniis ergo &
 mendaciis ac querelis rem aggrediun-
 tur: Imperatori insinuant, Christiano-
 rum culpa accidisse, quod pretiosissim-
 um juxta ac sacratissimum Confucii
 Templum lapsa de cælo fulmine in ci-
 neres confederit, eos quoque cum Im-
 peratoris Fratrem clandestina fovere con-
 silia, illosque haud obscure machinari,
 ut hic, dejecto Imperatore ad Regni so-
 lium eveheretur: peregrinos igitur
 omnes promeritis pœnis esse castigandos,

Sæc. XVIII.
 A. C. 1732

Sæc. XVIII. dos, aut potius Regno expellendos,
 A. C. 1732. Imperator thronum suum firmum
 velit. Hic in impia ipsorum vota
 cile concedit, mandatque, ut qu
 quot novæ Religionis Sectatores
 veniri possent, vel ad abjurandam
 dem compellerentur, vel ad carcer
 tormenta & neces raperentur: ne
 miseri, qui eos in fide firmarent,
 in suis calamitatibus solarentur, ha
 rent, Mandarinis Cantonensibus
 cepit, ut Missionarios, qui ante de
 nium Imperio proscripti Cantone
 stiterant, inde quoque expellerent.
 Macaum navigare juberent, in Ea
 pam reducendos. Vix tridui spat
 ad discessum & comportandas res
 dultum est, caussa vero inopinati
 jus mandati allegata, quod Imper
 ris jussa transgressi, Christi Evangeli
 Sinarum ritibus inimicum prædica
 Creditur Imperator ipse occultis
 ad hoc facinus Mandarinis animi
 fecus illos non fuisse aulos Mission
 adimere, quod Imperator paulo
 concessisset. Ut ut autem res se
 buerit, id omnino nimis certum
 quod Mandarinis hoc Imperatoris
 datum omni exactitudine executi
 Frustra Missionarii Cantonenses di
 forum Ordinum libellos supplices
 rebant; frustra dilationem petebant

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

præstituta die vigesima Augusti triginta Viri Apostolici a duobus Mandarinis & quatuor triremibus stipati Macaum faceffere jubentur, quibus ibi appulsis eorum famuli & Catholici, qui eos sequebantur, in terram descendere iussi, & catennis onusti Cantonem reducti sunt, omni calamitatum genere vexati: Reliquerant Missionarii ad eorum domos & librorum ac Templorum supellectilem custodiendam quosdam Christianos, sed & hi in carceres compacti, ac verberibus excepti, & demum omnes Domus, omnis apparatus, omniumque Templorum ornamenta fæde direpta sunt. Igitur præter paucos Missionarios, qui in Provinciis latebant, soli in tam vasto Regno supererant Peckinenses numero viginti tres, qui Peckini adhuc tolerabantur: In ceteros omnes Christianos atrocissima per totum Imperium inquisitio sæviit, iussis omnibus fidem ejurare: Succubere nonnulli tormentorum vi, plerique tamen ex tot Martyrum sanguine magis ad fidei constantiam & generosam Martyrii cupiditatem accendebantur: ceteros Missionarii per Provincias clam dispersi ac die in naviculis vel aliis latebris delitescentes, concubia nocte, sacro solatio reficiebant, atque administratis Sacramentis ad
stre-

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

strenuam pro Christi Nomine pugnam
roborabant: Nec his miseris defuit pa-
terna summi Pontificis sollicitudo; hi
enim eodem adhuc anno in India
Orientales & Occidentales, plures Vi-
ros Apostolicos a S. Congregatione
Propaganda selectos ablegabat, spe con-
cepta, fore, ut mutata temporis
circumstantiis eorum nonnulli in Sinarum
Imperium opportune penetrare possent.

Eodem Religionis fervore anima-
tus Joannes V. Lusitanæ Rex, Vir
Apostolico Zelo animatos, atque vari-
artibus imbutos ablegabat, qui feroces
Brasilianæ Regioni finitimos populos
sensim ex inveterata, ac immani bar-
barie sua ad humanitatem, mansue-
tudinemque traducerent, eosque
fidei Catholicæ cognitione ac præceptis
informarent. Ex his magis inhumani
ac ceteris ferocitate præstantiores erant
Toupinambosii, Maringæ, & Onirici
casi, qui passim homines trucidant,
eorum carnibus vescuntur, & nec ali-
quid aliud Religionis scintillam habent, præ-
terquam quod Diabolum adorent: Laboriosa
non minus, quam periculosa, fuit
erat sacra ad has gentes expeditio, im-
pedita tamen peroptata Evangelicæ missionis
spes, & Martyrium pro Christo sub-
eundi cupiditas, solis Catholicæ Reli-
gionis Missionariis propria, omnibus
hisc

hisce obstaculis adeo longe superior erat, ut benedicente Domino Lusitani non paucos ex densissimis idololatriæ tenebris ad veram fidei lucem pertraherent, & agrestria eorum ingenia præcipue lenitatis Christianæ præceptis ad cultiores mores mansuefacerent.

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

§. XXIII.

Duo Præsules Romana Purpura decorati.

Sub idem ferme tempus Franciscus Antonius Cardinalis Finius, qui cum aliis de Romana Republica sub Benedicto XIII. Papa male administrata insimulabatur, centum quinquaginta aureorum millibus ærario redditis, præter omnium expectationem omnibus suis dignitatibus, proventibus, & bonis ex integro restitutus est: quocirca die octava Octobris ad perbenignum Pontificis alloquium admissus, sequenti die ab omnibus Purpuratis honorifica salutatione decoratus est. Interfuit jam antea die prima Octobris habito secreto, ut vocant *Consistorio*, in quo Clemens Papa, postquam gravi infirmitate defunctus erat, duos Prælatos generis nobilitate, & meritorum præstantia claros Cardinalium Collegio adscripsit. Horum primus erat Tro-

Hist. Eccles. Tom. LXXIV. K janus